

Benedykt XVI

Z ufnością przyzywajmy Matki Miłosierdzia : wizyta w katedrze w Kotonu : (Benin, 18 listopada 2011 r.)

Salvatoris Mater 14/1/4, 296-297

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wizyta w katedrze w Kotonu
(Benin, 18 listopada 2011 r.)⁶

Z ufnością przyzywajmy Matki Miłosierdzia

Skoro wychwalamy Boga za cuda, które nieustannie czyni dla ludzkości, zachęcam was do pomedytowania przez chwilę nad Jego nieskończonym miłosierdziem. Ta katedra jest opatrnościowo stosownym do tego miejscem. Historia zbawienia, której kulminacją jest wcielenie Jezusa, a swoje całkowite wypełnienie znajduje w misterium paschalnym, jest wspaniałym objawieniem miłosierdzia Bożego. W Synu objawił się «Ojciec miłosierdzia» (2 Kor 1,3), który – zawsze wierny swojemu ojcostwu – «pochyla się nad każdym synem marnotrawnym, nad każdą ludzką nędzą, nade wszystko zaś nad nędzą moralną, nad grzechem» (por. Jan Paweł II, *Dives in misericordia*, 6). Boże miłosierdzie polega nie tylko na odpuszczeniu naszych grzechów; polega ono również na tym, że Bóg, nasz Ojciec, kieruje nas z powrotem, co czasem nie odbywa się bez naszego bólu, smutku i strachu, na drogę prawdy i światła, ponieważ nie chce, abyśmy się zatracili (por. Mt 18, 14; J 3, 16). Ten podwójny wyraz miłosierdzia Bożego pokazuje, jak bardzo Bóg jest wierny przymierzowi zawartemu w chrzcie z każdym chrześcijaninem. Ponownie odczytując osobistą historię każdego człowieka i dzieje ewangelizacji naszych krajów, możemy powiedzieć za Psalmistą: «Na wieki będę opiewał łaski Pana» (Ps 89 [88], 2).

Dziewica Maryja doświadczyła w najwyższym stopniu tajemnicy Bożej miłości: «Miłosierdzie Jego z pokolenia na pokolenie dla tych, co się Go boją» (Łk 1, 50) – woła w swoim *Magnificat*. Poprzez swoje «tak» w odpowiedzi na Boże wezwanie przyczyniła się Ona do objawienia Bożej miłości pośród ludzi. W tym sensie jest Matką Miłosierdzia, przez udział w misji swego Syna; otrzymała przywilej, że może przychodzić nam z pomocą zawsze i wszędzie. «Poprzez swoje wieloletnie wstawiennictwo ustawicznie wyjednuje nam dary wiecznego zbawienia. Dzięki macierzyńskiej miłości opiekuje się braćmi swego Syna, pielgrzymującymi jeszcze i narażonymi na niebezpieczeństwa i trudy, dopóki nie zostaną doprowadzeni do szczęśliwej ojczyzny» (*Lumen gentium*, 62). Pod osłoną Jej miłosierdzia goją się zranione serca, udaremniane są zasadzki Złego, a nieprzyjaciele jedną się ze sobą. W Maryi mamy nie tylko wzór doskonałości, ale także pomoc do osiągnięcia jedności z Bogiem oraz z naszymi braćmi i siostrami. Matka Miłosierdzia jest niezawodną przewodniczką uczniów swego Syna, którzy chcą służyć sprawiedliwości, pojednaniu i pokojowi. Z prostotą i macierzyńskim sercem wskazuje nam jedyne Światło i jedyną Prawdę: swego Syna, Jezusa Chrystusa, który prowadzi ludzkość ku pełnemu urzeczywistnieniu w Jego Ojcu. Nie lękajmy się przyzywać z ufnością Tej, która nieustannie rozdaje swoim dzieciom Boże łaski:

⁶ „L'Osservatore Romano” 33(2012) nr 1, 9-10.

Matko Miłosierdzia,
Bądź pozdrowiona, Matko Odkupiciela;
Bądź pozdrowiona, chwalebna Dziewico;
Bądź pozdrowiona, nasza Królowo!
Królowo Nadziei,
Ukaż nam oblicze Twojego Boskiego Syna;
Prowadź nas drogami świętości;
Obdarz nas radością tych, którzy potrafią
Powiedzieć Bogu «tak»!
Królowo Pokoju,
Spełnij najszlachetniejsze pragnienia młodzieży
Afryki;
Napełnij spragnione serca sprawiedliwością,
pokojem i pojednaniem;
Spełnij nadzieje dzieci, ofiar głodu i wojny!
Królowo Sprawiedliwości,
Wyjednaj nam miłość synowską i braterską;
Wyjednaj nam, abyśmy byli przyjaciółmi biednych
i maluczkich;
Wyjednaj ducha braterstwa dla narodów ziemi!
O pani Afryki,
Wyjednaj u swojego Boskiego Syna uzdrowienie
dla chorych, pocieszenie dla uciskanych,
przebaczenie dla grzeszników;
Wstawiaj się za Afryką do swojego Boskiego Syna;
i wyjednaj zbawienie i pokój dla całej ziemi!
Amen.

Przemówienie na placu Hiszpańskim
(Rzym, 8 grudnia 2011 r.)⁷

Dzisiejszy świat potrzebuje nadziei

Drodzy bracia i siostry!

Wielkie święto Maryi Niepokalanej co roku gromadzi nas tutaj, na jednym z najpiękniejszych placów Rzymu, aby złożyć Jej hołd – Matce Chrystusa i naszej Matce. Serdecznie pozdrawiam wszystkich tutaj obecnych, jak również tych, którzy jednoczą się z nami za pośrednictwem radia i telewizji. Dziękuję wam za liczny udział w tym moim akcie modlitwy.

Na szczycie kolumny, wokół której stoimy, znajduje się figura Maryi, która po części nawiązuje do odczytanego przed chwilą fragmentu Apokalipsy: «Wiel-

⁷ „L'Osservatore Romano” 33(2012) nr 2, 33-34.